

København, den 26. september 2014

Sagsnr. 2014 – 971
og 2014 – 972 /CBW
1. advokatreds

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har [klager 1] og [klager 2] klaget over [indklagede 1] og [indklagede 2], [...].

Sagens tema:

[Klager 1] og [klager 2] har klaget over, at [indklagede 1] og [indklagede 2] har tilsidesat god advokatskik i forbindelse med inddrivelse af et krav, hvor de repræsenterede kreditor.

Datoen for klagen:

Klagerne er modtaget i Advokatnævnet den 24. marts 2014.

Sagsfremstilling:

Ved ordrebekræftelse af 14. august 2011 bekræftede [klager 2] over for [X] bl.a., at advokatkontoret ville bistå ham i forbindelse med en forsikrings sag. Det fremgik videre, at det var aftalt, at advokatkontoret fik transport i ethvert forsikringsbeløb, der måtte blive udbetalt, at ethvert beløb udbetalt fra forsikringsselskabet alene kunne udbetales med frigørende virkning til advokatkontorets klientkonto, og at advokatkontoret var bemyndiget til at meddele forsikringsselskabet dette.

[Klager 2] skrev ved brev af 29. november 2011 til [forsikringsselskab] bl.a. følgende:

”Enhver forsikringsudbetaling kan alene med frigørende virkning udbetales til min klientkonto [...] med referencen [...]”

På opfordring fra [klager 2] bekræftede [forsikringsselskabet] ved e-mail af 20. januar 2012, at erstatningsudbetaling ville ske til hendes bank.

Ved e-mail af 24. maj 2012 skrev [advokat A] til [forsikringsselskabet], at han var indtrådt i sagen som advokat for bl.a. [X] i stedet for [klager 2]. [Klager 2] var cc. på denne e-mail.

[Forsikringsselskabet] udbetalte i oktober 2013 erstatning med 43.050,40 kr., og beløbet blev indsat på [klager 2's] klientkonto.

[Forsikringsselskabet] bad ved et brev af 10. december 2012 [klager 2] om at tilbagebetale beløbet med henvisning til, at udbetalingen til hendes klientkonto var sket ved en fejl, idet forsikringstageren på udbetalingstidspunktet ikke længere var [klager 2's] klient. [Forsikringsselskabet] skrev i den forbindelse bl.a. følgende:

”Vi skal venligst bede dig tilbagebetale det udbetalte beløb på kr. 43.050,40 til [...] på kontonummer [...] snarest muligt og senest inden 30 dage.

[...]

Da nærværende skrivelse er vedlagt dokumentation for kravet størrelse, vil kravet blive tillagt renter, såfremt der ikke sker betaling inden 30 dag fra dato.”

[Forsikringsselskabet] udbetalte angiveligt samtidig hermed på ny erstatningsbeløbet til forsikringstageren v/[advokat A].

[Klager 2] meddelte ved et brev 7. januar 2013 til [forsikringsselskabet], at det måtte bero på en misforståelse, at der skulle være sket en fejludbetaling, og hun henviste til, at [X] havde givet transport i ethvert forsikringsbeløb til dækning af advokatkontorets assistance, hvilket var meddelt til [forsikringsselskabet].

[Forsikringsselskabet] rykkede ved påkravsskrivelse af 12. februar 2012 til [klager 2] for tilbagebetaling af kravet mv. Det fremgik heraf, at [klager 2] ikke tidligere havde protesteret mod kravet, at betalingsfristen var 10 dage, og at kravet ved manglende betaling ville blive taget til inkasso ved advokat med yderligere inddrivelsesomkostninger til følge.

[Klager 2] afviste ved e-mail af 18. februar 2013 på ny [forsikringssselskabets] krav med henvisning til, at der ikke var sket en fejludbetaling, idet der var givet transport, og advokatkontoret havde modregningsadgang.

[Forsikringssselskabet] skrev i et brev af 3. september 2013 bl.a. følgende til [klager 2]:

”Efter telefonsamtale d.d. sender vi hermed en sidste rykker, inden sagen bliver overdraget til inkasso. [...].

[...] fastholder det skyldige beløb på kr. 43.050,40, eftersom du ikke længere repræsenterede [X], da udbetalingen skete. Der er fortsat tale om en fejludbetaling.

[...]

Vi skal bede dig om at indbetale beløbet til kontonummer [...] inden 10 dage. Ved indbetaling bedes du henvise til vores skadenummer [...].”

[Klager 2] skrev ved e-mail af 10. september 2013 til [forsikringssselskabet], at hun ikke var enig i udlægningen af sagen, og at [forsikringssselskabet], hvis kravet blev opretholdt, måtte udtage stævning.

[Forsikringssselskabet] overdrog herefter sagen til [advokatfirma A].

[Indklagede 2] v/sagsbehandler [Y] sendte på vegne af [forsikringssselskabet] inkassobrev af 20. september 2013 til: ”[klager 2] [...]”.

Ved stævning af 6. januar 2014 anlagde [forsikringssselskabet] v/[indklagede 2] v/[indklagede 1] sag mod 1) [klager 1] og 2) [klager 2] [...] med påstand om i fællesskab bl.a. at betale 43.050,40 kr. med henvisning til retsplejelovens § 124 b.

Ved svarskrift af 24. marts 2014 påstod [klager 2] afvisning, subsidiært frifindelse.

Ifølge udskrift fra Advokatnøglen er [klager 2] eneste advokat tilknyttet [klager 1].

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager 1] og [klager 2] har påstået, at [indklagede 1] og [indklagede 2] har tilsidesat god advokatskik ved at have forsøgt at fremme deres klients interesser på utilbørlig vis.

For så vidt angår klagen over [indklagede 2] har [klager 1] og [klager 2] henvist til, at inkassolovens § 10 er tilsidesat i forbindelse med brevet af 6. januar 2014, og at der ikke i inkassobrevet er taget stilling til de fremsatte indsigelser.

Advokatnævnet har desuden forstået klagen sådan, at der klages over, at [indklagede 2] ikke, før der blev udtaget stævning i sagen, sendte et inkassobrev til [klager 1], og over at han sendte et inkassobrev til [klager 2], der efter klagernes opfattelse som privatperson er forbruger uden relation til [forsikringselskabet]. Det er i den forbindelse anført, at inkassobrevet til [klager 2] aldrig er modtaget, idet der er en fejl i adressen.

For så vidt angår klagen over [indklagede 1] har [klager 1] og [klager 2] henvist til, at der er indgivet stævning mod både [klager 1] og [klager 2], hvorved der er tilsidesat en grundlæggende undersøgelsespligt i forhold til, hvem skyldner måtte være.

Der er endelig for så vidt angår begge indklagede henvist til, at de under sagen har tilsidesat pligten til at iagttage de almindelige regler om bevisbyrde.

Indklagede:

[Indklagede 1] og [indklagede 2] har påstået frifindelse og har til støtte herfor bl.a. anført, at de ikke har handlet i strid med god advokatskik.

[Indklagede 1] og [indklagede 2] har henvist til, at der ved breve af 10. december 2012 og 12. februar 2013 er givet inkassovarsel efter inkassolovens § 10.

[Indklagede 1] og [indklagede 2] har desuden henvist til, at [indklagede 2] ikke var bekendt med e-mails af 18. februar og 10. september 2013, da han sendte inkassobrevet af 20. september 2013, og at han var af den opfattelse, at [forsikringselskabet] havde taget stilling til

indsigelse i sagen, således at der under telefonsamtalen den 3. september 2013 var klarhed omkring, at [forsikringsselskabet] fastholdt kravet.

[Indklagede 1] og [indklagede 2] har endvidere henvist til, at der var et fast samarbejde med [forsikringsselskabet], og at samarbejdet var indrettet og tilrettelagt på en sådan måde, at der ikke med rimelighed kunne kræves en konkret undersøgelse hos [forsikringsselskabet] forud for fremsendelse af et uforbeholdent inkassobrev. Selv om inkassobrevet indeholdt en adressefejl, som skyldtes en ubetydelig tastefejl, er inkassobrevet ikke modtaget retur.

[Indklagede 1] og [indklagede 2] har derudover anført, at der er sammenfald mellem klagerne, jf. retsplejelovens § 124 b, og at [forsikringsselskabet] og de indklagede havde anledning til at opfatte [klager 2] som rette modpart. [Indklagede 1] og [indklagede 2] har i den forbindelse henvist til, at [forsikringsselskabets] korrespondance var stilet til [klager 2], hvilket [klager 2] ikke reagerede på, ligesom [klager 2] er eneste advokat tilknyttet [klager 1].

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 7 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik.

[Indklagede 2]

Advokatnævnet lægger til grund, at [advokatfirma A] var fast inkassoforbindelse for den omhandlede afdeling i [forsikringsselskabet], ligesom det lægges til grund, at [indklagede 2], da inkassobrevet af 20. september 2013 blev sendt, gik ud fra, at [forsikringsselskabets] krav var ubestridt.

Det er ikke i sig selv i strid med god advokatskik at tage en bestridt fordring til inkasso, men advokaten, der tager sagen til inkasso, skal forholde sig til de indsigelser, der er fremsat.

Advokatnævnet har dog fulgt den praksis, at en advokat, der er fast inkassoforbindelse for en klient, normalt er beføjet til at gå ud fra, at fordringer, der overgives til inkasso, er ubestridte,

medmindre klienten udtrykkeligt har oplyst, at skyldneren har indsigelser mod kravet. Hvis advokaten har indrettet samarbejdet med sin klient fornuftigt, kræves det således ikke, at advokaten i hvert enkelt tilfælde foretager en konkret undersøgelse af spørgsmålet om indsigelser.

[Indklagede 2] har oplyst, at [advokatfirma A] er fast inkassoforbindelse for [forsikringssselskabet], og at det er aftalt med [forsikringssselskabet], at eventuelle indsigelser fra modparten skal fremsendes samtidig med, at sagen oversendes til inkasso.

[Indklagede 2] har herefter ikke tilsidesat god advokatskik ved at tage kravet til inkasso uden i brevet af 20. september 2013 at forholde sig til de fremsatte indsigelser.

[Indklagede 2] findes endvidere ikke at have tilsidesat inkassolovens § 10, idet [forsikringssselskabet] ved brev af 12. februar 2013 havde givet et behørigt inkassovarsel. Det bemærkes i den forbindelse, at brevet af 12. februar 2013 var adresseret til "[klager 2]", og at [klager 2] måtte være berettiget til at modtage varslet både på egne vegne og på vegne af [klager 1].

Inkassobrevet af 20. september 2013 var adresseret til "[klager 2]", og da [klager 2] ligeledes må være berettiget til at modtage et inkassobrev på vegne af [klager 1], lægges det til grund, at virksomheden – også på trods af slåfejlen i adressen – har modtaget inkassobrevet. [Indklagede 2] har derfor ikke tilsidesat god advokatskik ved ikke forud for stævningen at sende inkassobrev til [klager 1].

[Indklagede 2] findes heller ikke ved den nævnte adressering af inkassobrevet at have tilsidesat de advokatetiske regler i forhold til personen [klager 2]. Der lægges i den forbindelse vægt på, at [klager 2] er eneste advokat tilknyttet [klager 1], hvorfor det var berettiget, at brevet blev adresseret til hende.

Endelig findes det ikke godtgjort, at [indklagede 2] ved sin behandling af sagen har tilsidesat god advokatskik i forbindelse med bevisførelsen omkring skyldforholdet.

[Indklagede 2] frifindes derfor.

[Indklagede 1]

Advokatnævnet finder, at [indklagede 1] ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, ved på vegne af [forsikringsselskabet] at have anlagt retssag mod både [klager 2] og mod [klager 1].

Advokatnævnet har herved lagt vægt på retssagens tema, og på at [klager 2] var eneste advokat tilknyttet [klager 1]. Hertil kommer, at korrespondance i sagen i øvrigt havde været stilet til [klager 2], hvilket hun ikke havde reageret imod.

[Indklagede 1] findes således ikke ved at stævne både [klager 2] og [klager 1] at være gået videre, end berettigede hensyn til varetagelse af klientinteresser krævede.

Det findes endvidere ikke godtgjort, at [indklagede 1] ved sin behandling af sagen har tilsidesat god advokatskik i forbindelse med bevisførelsen omkring skyldforholdet.

Advokatnævnet frifinder derfor [indklagede 1].

Herefter bestemmes:

[Indklagede 1] og [indklagede 2] frifindes.

På nævnets vegne

Elisabeth Mejnertz